

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5478

гр. София, 27.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **5997** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от Район „М.“ – Столична община постъпила жалба от Х. Х. Я., А. Г. Я. и малолетната им дъщеря В. Х. Я., действаща чрез родителите си като законни представители срещу Заповед №РМЛ23-РД48-2/05.06.2023 г. на Кмета на Район „М.“ – СО, с която е прекратено наемното им правоотношение и последователно сключени договори за наем от 17.10.2003 г. по ЗОС и от 23.11.2006 г. по чл.22, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, за общинско жилище, находящо се в [населено място], р-н „М.“,[жк], [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухненски бокс и обслужващи помещения.

В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, обосновано с липсата на друга алтернатива за настаняване, при което предварителното изпълнение ще доведе до настъпване на значителни и трудно поправими вреди, касаещи физическото и психическото здраве на членовете на семейството. Закупеното от тях жилище в [населено място] не е годно за живеене, тъй като е до степен на завършеност „груб строеж“, като за завършването му са необходими значителни средства, с каквито не разполагат предвид наличието на ипотечен кредит за закупуването му. Изложено е, че в това жилище живеят от 10 години и са направили трайни подобрения, като е извършен основен ремонт на значителна стойност, с намерението да го закупят. Освен това при евентуалното им преместване мебелите и домакинските уреди биха могли да станат неизползваеми при демонтажа и разглобяването им, в резултат на което за тях ще настъпят значителни имуществени вреди. Посочено е, че в жилището живее и малолетната им дъщеря, чийто интереси също ще бъдат засегнати в значителна степен. Твърди се също, че предварителното изпълнение на акта би засегнало пряко тяхното основно човешко право, защитено по чл.8, ал.1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните

свободи. Затова считат, че предварителното изпълнение би довело да значителни и трудно поправими вреди за семейството, които са несравнимо по-тежки от евентуално накърнения обществен интерес.

От ответника е изпратена административната преписка. Не е изразено становище по искането за спиране изпълнението на оспорената заповед.

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Заповедта, спирането на чието предварителното изпълнение се иска, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Налице е подадена жалба срещу този административен акт. Съгласно чл. 46, ал.5 ЗОБС заповедта, с която се прекратява наемното правоотношение, може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго. Следователно обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение на основание чл.166, ал.4, вр. с ал. 2 АПК. Искането за спиране е направено от адресати на заповедта, за които е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповед с правно основание чл. 46, ал.2 от ЗОБС е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. В случая искането за спиране е направено в жалбата срещу заповедта. С оглед изложеното съдът приема, че направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата е допустимо.

Разгледано по същество същото е и основателно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предполага обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или трудно поправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че предварителното изпълнение на процесната заповед би причинило на оспорващите значителни и трудно поправими вреди, които по значимост са противопоставими на обществения интерес, заради който

законодателят е допуснал предварително изпълнение на административния акт по силата на закона. В случая става дума за жилищен имот, в който има обзавеждане и оборудване. Няма данни семейството да разполага с друго жилище, годно за живеене, а в процесното живее член на семейството ѝ в уязвимо положение – малолетната им дъщеря на 12 години.

Предвид това съдът приема, че предварителното изпълнение ще доведе до застрашаване личните интереси на жалбоподателите, тъй като същите ще останат без жилище, а детето ще бъде затруднено да посещава училище.

В конкретния казус са налице и основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорваната заповед в съответствие с чл. 6 от АПК, който регламентира принципа на съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията и чл.8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Общественият интерес няма да бъде накърнен съществено със спиране изпълнението на оспорваната заповед до постановяване на влязъл в сила съдебен акт, а в същото време спирането ще даде възможност на жалбоподателя и съжителстващите с него лица да не бъдат лишени от жилище, което е основно човешко право и по Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на заповедта по чл.65, ал.1 ЗОБС е в полза на общината. Съдът намира, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди, които са трудно поправими. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право да държи имота, което се засяга от заповедта. При преценка на баланса между накърнените интереси на искателите и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че от предварителното изпълнение биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди за оспорващите при реализиране на правата им. Гореизложеното дава основание на съда да приеме, че реално застрашените с оспорвания акт права и интереси на оспорващите са по-значими в сравнение с презумираните по закон интереси на общината и следва да бъдат защитени от съда. Заповедта засяга пряко жизнено важни техни интереси, поради което в конкретния случай са налице основания за спиране изпълнението ѝ.

При преценката си съдът взе предвид, че спирането на изпълнението е временна мярка, до решаване на спора по същество с влязъл в сила съдебен акт, предвид което намира, че с уважаването му не се толерират граждани, които с действията си нарушават закона.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед №РМЛ23-РД48-2/05.06.2023 г. на Кмета на Район „М.“ – СО, с която е прекратено наемното правоотношение с Х. Х. Я. и двучленното му семейство (А. Г. Я. и малолетната им дъщеря В. Х. Я.) и последователно сключени договори за наем от

17.10.2003 г. по ЗОС и от 23.11.2006 г. по чл.22, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, за общинско жилище, находящо се в [населено място], р-н „М.“,[жк], [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухненски бокс и обслужващи помещения до приключване на съдебния спор за законосъобразност на тази заповед с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: